

Nro. 33. és 34.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Kedden November 27-dik napján, 1810-ik
esztendőben.

B é t s.

Frántzia Császári Istálómaster Mesgrigny úr, e
hónap' 23-dikára viradó éjjel ideérkezvén, leve-
let hozott Napoleon Császár ó Felségétől a' mi
Kegyelmes Monarchánkhoz, mellyet ó Felsége-
nek általadni, pénteken u. m. 23-dikban reggel,
egy éppen e' végre való audientzián vala sze-
rentséje. Ezen levél annak az egy időtől fogva
elterjedett örvendetes hírnak megvalóságulását
foglalja magában, hogy a' Frántzia Császárné ó
Felsége megáldatott viselős állapotban légyen;
mellyel már az 5-dik hónapot érte el, kívánt jó
egészségben.

A' *Posonyi Újságban* ezeket olvassuk: Egy
jó indulatú Magyar Hazafi Tubingában a' *Cotta*

könyves boltjában 100 aranyokból álló jutalom pénzt tett vala le az 1800-dik esztendőben, annak számára, a' ki ezen kérdésre leg jobban megfelel: — „Mennyiben volna végrehajtható, tanácsos, és a' Magyar Országon 's az azzal egyesült tartományokban lakó külömbkülömbféle nemzeteknek boldogságokkal és privilégiumaikkal megegyeztethető az, hogy a' közönséges dolgok felett való tanácskozásban, az igazság' kiszolgáltatásában, 's a' közönséges tanítói székek-nél, kizorítólag egyedül a' *Magyar Nyelv* véteődjék-fel. Ki van-e' már ez a' nyelv annyira palléroztatva, mint ezen esetben megkívántatna? Mitsoda hasznok, mitsoda rosszak származhatnának ezen dologból, politikai, kereskedői, és literatúrai tekintetben a' közönségre? Már 21 munkák jöttek-bé, mint a' feltett kérdésre való feleletek, a' mellyek a' megkéretett ítélő biráknak általadattatván, reménleni lehet, hogy ítélet-tételeiket néhány hónapok alatt megtudhatja a' közönség.

Német Újhely, November 17-dikén.

A' mi szomszédságunkban Theresienfeldben nem régen 100 darab Spanyol fajta juhat adtak-el kótyavetyén, melynek alkalmatosságával mint ritkaság említették, hogy darabját 2000 Forint-jával vették. De a' pénz' folyamatját is szükség megjegyezni.

Magyar Ország.

Végezete a' N. Pest Vármegyei tisztújító Gyűlés leírásának, melly a' közelébbi M. Kurirban a' 245-dik lapon félbe maradt: —

Mind ezek után a' következő rövid de gyö-
keres beszédet mondotta-el a' Cs. Fő Hertzeg:
„Azon Katona Biztosság, melyet Ő Felsége a'
múlt háborúi Vitéz Tettek' megvizsgálására ki-
rendeltt, ezen Vitézeket az ezüst Erdempenzékre
méltóknak ítélte, 's szokot Ő Felsége a' Király
számokra ki is adatta. Vegyék el tehát Vitéz-
ségek Jeleit kezemből. Erzékeny örömmel adom
azokat által, kinek törvényes Vezérsége alatt
magokat ezen kegyelemre érdemessítettek. Ni-
vánom, hogy a' közönséges Tisztelet önnön ér-
zésekét éleszsze, 's Vitézségeknak dicső emléke-
zete Pajtásaikat a' Király 's a' Haza Oltalma-
zásába hasonló Tettekre serkentse.“

Az érdempenzeket akkori Obersterjek most
Generalis M. Gosztonyi János Úr süggesztette-lel
a' vitézeknek meijeikre. A' Gyűlést Vaczi Püs-
pök Méltóságos Kamanhazy László Úr vegezte-
bé egy Ő Cs. Fő Hertzegségéhez intézett szép
beszédrel. Az után gazdag ebéd következett Ő
Cs. Fő Hertzegségénél.

Páris, November 11-dikén.

Az Angliából érkezett leg újabb tudósítások
szerent, 2000 Frantzia hadi foglyok a' fogház-
ból kirontván, megzabolázásokra Anglus kato-
naság rendeltetett, melynek sokféle zuzavarok
és rendtelenségek lettek a' következesei. —

A' szaraz Európai tartományokban a' Napo-
leon intezete alatt az Anglus kereskedes ellen
elővétetett eszközök igen megijesztették a' Lon-
doniakat. Hogy portekáikat Hollandiába bétop-
hassak az Anglusok, annyira vetemedtek, hogy
értzből készített ládátskákat töltvén-meg porté-

kával, ezeket hajóik után akasztották, 's úgy vontatták. De így se érhatték-el céljokat, mint-hogy senki sem meri többé elfogadni portékáikat, melyre nézve ládátskáikkal egyetemben tértek vissza mindenünnét, a' hol próbát tettek.

A' *Schelde* vize torkánál szünetlen olájkodnak néhány Anglus hadi hajók. Nem régen úgy beszéltek, hogy Admirális Strachan parantsolatot kapott volna, hogy ezen víznek torkába evezzen-bé, és az ott lévő Frantzia hadi hajókra üs-sön réájok: de még eddig semmi nem létt belől-le. Egyéberánt jó készüllettel várattatik. Vlieszingen, noha ismét épülni kezdett, és az Országglószék feles summákkal segéli, nem fog tsakugyan többé olyan nagy erősséggé lenni, mint a' milyen volt, minthogy az egész hajó-építő mivhely minden magazinumokkal egyetemben Antverpiához tétetett által. —

A' Flandriai partokon fekvő Frantzia seregeknek Generális Chamberlac, a' Dunchirchen és Havre között, nevezetesen Calais és Boulogne körül fekvőknek pedig Vandamme a' vezérjek. Az Angliával még fennálló kevés közösülésnek egyetlenegy pontja *Ostende*; innét eveznek által a' Császárnak rendelése szerént, vagy meghatározott engedelmével olykor-olykor bizonyos személyek; innét indulnak által a' Párisi Ujságok Londonba, és ide jönnek által azon Londoni Ujságok, mellyek Párisba vitettetnek ('s a' mellyekből a' Monitör azon cikkelyeket kiadja, a' mellyeket a' Magyar Kurirban is olvasunk). A' hadi foglyok kitseréltetését illető alkudozásoknak még nintsen vége: de félbe sem szakadtak még. Az Északi Amerikai hajóknak ismét meg-

engedtetett a' Frantzia kikötőhelyekbe való bevezés.

Paris, November 19-dikén.

E' hónap' 8-dikán ilyen Császári Végzés jött ki *Fontainebleauban*: —

„*Napoleon, s. a. t.* Azon *Senatus Consultum* tikkely szerént, melynek az a' foglalatja: hogy a' Pápa számára, a' Frantzia Birodalomnak külömbkülömb részeiben, a' hol lakni akar, paloták építettessenek; és hogy nevezetesen *Párisban és Rombában* elmúlhatatlanúl kell a' Pápának lakóhelyül szolgáló palotáknak lenni — ehhezképest, az isteniszteletre ügyelő Ministerünket meghalgtván, meghatároztuk és határozzuk, mint következik. —

„1) A' Pápa' palotája leszen *Párisban* az Érseki régi palota, azon ékességekkel és föld 's épületbéli nevedéssel egyetemben, mellyek-eránt a' mi Februarius' 10-dikén költ Dekretomunk által rendelések tétettek, 's azon házi bútorokkal egyetemben, mellyeknek megvásároltatások eránt mi ugyan azon Dekretomunkban rendélést tettünk. —

2) A' Párisi Érsek tsak akkor lakhatik ezen palotában, midőn a' Pápa, ugyan abban nem lakik.

Nápoly, November' 11-dikén.

Jodkim Napoleonnak egy utóbbi Dekretomá által a' parantsóltatik, hogy ezen Dekretomnak kihirdettetésétől fogva számlálván a' Nápolyi határookra többé, semmi féle posztó semmi féle gyapott és selyemmatéria, a' melly nem a' Fran-

tzia Birodalom fábrikáiból származik, 's a' melynek onnét való származása a' Frantzia Ország. Iószéknek tettése szerént meghatározott bizonyos jegyekből meg nem mutattathatik, bé ne bortsáttassék, a' melly Dekretomnak pontosan való bétölttetése a' Finántziai Ministerre bizattatik.

A' Mayl índi tartományokkal határos Helvétziai szélekről ilyen tudósítást hirdetett-ki a' Párisi Monitör: — “

„*Bellinzona* (Bellentz) November 4-dikén. Mind azok az Anglus Indiai árúportékák, mellyek Német Országnek külömbkülömb részeiben találtattak, azonnal, hogy a' Német Fejedelmek által bévétetett vámlaisromnak kihirdettetése leg kissebbé gyanított, Német Országból Helvétziának Maylandal határos vidékeire hordattattak, hogy onnét Olasz Országba szállittassanak. A' Vice-Király azonközben ezen Helvétziai végtartományokat egy Olasz fegyveres Osztály által a' Generális Fontanelli vezérlése alatt elfoglaltatta.

„ Azt mondják, hogy egyikben ezen Helvétziai végtartományok között, t. i. *Mendrisióban*, Maylandnak úgyszolván éppen a' kapuja előtt, azon hegyeknek torkában, a' hol az ember a' Helvétziai hegyek között a' térségre kiérkezik, sok Indiai és egyéb Anglus árúportékát leptek-meg.

Ugyan ezen határszélekről Nov. 8-dikán e' képpen irtak: — “

„Azok Olasz seregek, a' mellyek a' Generális Fontanelli vezérlése alatt a' Tessini Helvétus Kántont megszállották. Ezen seregek naponként számosznak ott. Aírolóban, Olivonóban, 's a'

többekben már felállították a Vám-canczelláriát. Az ő fő hadi szállások Bellentzben van. Egy finantziái és egy katonai *Perceptőr* is van véllék.

„E' hónap' 3-dikán Roveredóba is 150 katonák szállottak-bé belső bátorsagra ügyelő fegyveresekkel (Gendarmes) és vámosokkal; 4-dikben a' Misaxi völgybe rendeltetett és szállott-bé egy fegyveres csapat, a' *Kis Bernárdi* passusnak elfoglalása végett. A' Tessini Kanton Kormányozószeke tudósította a' Helvétziai Landammant mindenek felől, a' mik történtek. A' Grisoni (Graubundi) Kormányozószekek hasonlóképpen, mihelyest megtudta, hogy az ő határait az Olasz seregek bészállottak, azonnal hirt tétetett sietve Bernában a' Landammannál, és Bellentzbe is embert küldött. A' Bernai Kormányozószekek azonnal Kurirt indított útnak Páris felé. Olyan nyilatkozatásról beszélnek az Olasz Országi Kormányozószekek' részéről, hogy ezen katonai eszközöknek elővetetése az azon panasznak a' következése volna, a' melly panasz az ezen Olasz Királysági tartományoknak már régtől fogva lett volna azeránt, hogy a' Tessini Kantonban a' hatalmas kereskedésnek pártját fogták, és az elsőkött *Conscriptusok* ott menedékhelyet találtak volna magoknak. Azt mondják- egyéb eránt, hogy mind ezekkel az intézetekkel csak a' száraz Európában felvétetett Systemának fenntartására van a' célzás, és a' lakosoknak semmi okok nem lehet egyéberánt a' nyughatatlankodásra.

„Azt mondják, hogy a' *Wallisi* kis Respublikának organizáltatása már tökéletességre ment, és hogy summásan ennyiben állana: Leszen egy

Fő Kormányozóza; ezt a' Frantzia Császár nevezi-ki. Lesznek mellette két Státus-Tanátsosok, a' kik tanatsoló voksal birnak. A' belső bátorságra ügyelő katonaságról és a' vámosokról, a' Frantzia Birodalom gondoskodik. Papi személyeket a' Fő Kormányozó nevez.

London, November 3-dikén.

Az Amérikábol ideérkezett tudósítások között a' *Buenos-Ayres-i* rendkívül való Ujságlevelekben egy tikkely fordul elő, a' melly nem kevés felindulásra szolgáltatott itt okot. Ez a' tikkely a' mi Rio-Janeiróban lévő Követünknek Lord *Strangfordnak* egy Jelentését foglalja magában, mellyet ő a' *Rio-de-la-Platai* Kormányozószerékhez intézett, 's a' melly e'képpen következik: —

„*Hivatal szerént való Jelentés.*

„Az ő Felsége *Bedford* nevű Lineahajója ide a' Rio-Janeirói kikötőhelybe érkezett azon harmincz Spanyolokkal, kiket ő azon Neptunus nevű hajón elfogott, a' melly *Limdból* jött, és a' kiknek elfogattatások olyan különös környülállásokkal van összeköttetve, mellyekre nézve az Anglus Kapitány számadással tartozik. Én a' magam Fejedelmeknek nevében azonnal leg meghatározottabb kifejezésekkel tudtára adattam neki, hogy az említett Spanyolokat nékem haladék nélkül adja-ki, mellyet ő azonnal meg is tselekedvén, én ezen Spanyolokat az itt lévő Spanyol Ministernek általajánlottam, hogy tettése szerént való rendelést tegyen erántok. —

„Én a' *Bedford*' Kapitányának ezen hajó és ezen emberekeránt való magaviseletét telyesség.

gel helybe nem hagyhatom, és nem tudom mi módon fogja magát a' maga Országszéke előtt megigazítani, ezen kényes környülállásokra nézve.

„Az említett Spanyol foglyok Buenos-Ayres-be szállíttatnak által. Kérem Excellenztiátokat tekintsék kedvező szemekkel azon egyedtlenegy személynek mageviseletét, a' ki önnön nemzetét meggyalázta, és én olyan bizodalommal vagyok, hogy ez a' tselekedet meg nem fogja leg kevesebbé is változtatni a' két nemzet között fennálló barátságot és jó egyetértést. A' ki vagyok Excellenztiádnak, 's. a. t. Rio-Janeiróban Julius 1-ső napján 1810-ben. —“

„Strangford.

A' következő levelet *Aurora* nevű Anglus szállító hajónak a' Kapitánya írta (a' Párisi Monitor szerint, a' melly azt közönségessé is tette) a' *Tágus* torkából Oktober' 11-dikén: —“

„Tíz napi ott való tartózkodásom után most jövök Lisbonából vissza a' hajóra. Lehetetlen, hogy Lisbonának állapotját éppen úgy leírhas-sam, mint valósággal van a' dolog. Ily rövid idő alatt annyi egymássalellenkező dolognak még soha nem valék szemlélője, mint ott. Mindenütt az ijedség, kárvallás, és kétségbeesés tünnek szembe, kivált a' kereskedők között, kiknek tudtokra adatta Admirálisunk, hogy minnyajok iparkodjanak drágább vagyonaikat a' ki gondólható leg jobb úton módokon megtartani.

„En, minden más itt találtató szállító hajóinkal egyetemben, végső meghatározott utasítást vettem az Admirálistól Lord Berkeleytől, az eránt, hogy miképpen viseljük magunkat

azon esetben, ha az armádiának hajóra kell ülni; előnkbe van szabattatva, hogy hajóinkra semmi magános embert és leg kisebb olyan portékát, bagáziát, fel ne vegyünk, a' mi az armádiához nem tartozik; még pedig semmi féleszín alatt ne tselekedjünk. Tsak az Isten tudja, mit tudnak tenni ezek a' szegény kereskedők, ha mi a' várost ide hagyjuk. Mert úgy látszik majd bizonyosan, hogy, ha azokat kiveszszük is, a' kik az elkerülhetetlenül megtörténendő nagy ütközetben elfognak seregeinkből veszni, még ekkör sem leszen fegyveres seregeinken kívül senkinek másnak helye hajóinkon. Ezen nagy ütközetnek pedig minden szempillantásban várjuk a' hírit. Soha nem láttam a' hadi inségnek retentőbb ábrázatját, mint Lisbonában. Ez a' szép város, valóságos theátroma most az inségnek, zürzavarnak, szükségnek, és szenvedésnek. Armadiánknak erre felé való közelítése, a' faluknak ennek útjában való semmivélevések, mellyeket azért tesznek, mint színlik, semmivé seregeink, hogy az utánok jövő ellenséget az életnek minden módjaitól megfoszszák, 's a' tartományoknak elpusztulása, azt okozták, hogy 40 ezer paraszt lakosok futottak-bé a' városba, és azt egészen eltöltötték. Az utzák szegleteinél félmeztelen férjfi, aszszony, és gyermek csoportok várják szünetlen az Anglusoktól a' segedelmet, azt sem tudván, hogy az éjtzakai nyugalomra hova hajtsák-le fejeiket. Egy szóval én nem láttam még siralmasabb állapotot annál, mint ezen ide szaladott falusi sok ezer lakosoké.

Két rendelést adott-ki közelébről a' Lisbo-

nai Kormányozószerk ezen szerentsétlenekre nézve, az egyikben parantsoltatik a' város' lakosainak, hogy ezeket, üressen lévő szobáikba mértéktelen taksafizetésért bortsássák-bé; a' másikkban arról tétetik rendelés, hogy a' Tágus bal partjára szabadon bortsássák által ezek közzül azokat, a' kik ott kívánnak magoknak menedek-helyet keresni.

London, November 5-dikén.

Tegnap ilyen *Bulletint* adtak-ki itt: — “

„*Windsor November 4-dikén.* A' Király ma nints rosszabbúl: ha szintén az egész éjjel nem aludt is.“

A' mai *Bulletin* ilyen szókból áll: — “

„*Windsor November 5-dikén.* A' Király jól volt a' mult éjjel. Ő Felsége 24 órától fogva jobban van.“

Meg kell jegyezni, így szól a' *Morning-Chronicle*, hogy ezek a' *Bulletinek* kevésbé elégitik-ki a' közörség' nyúghatatlan gondoskodását, az eránt, hogy az ő Felsége egészségének állapotja tulajdonképpen hogy légyen. A' közörségnek ugyan leg nagyobb bizodalma van a' maga Orvosainak alkalmatos voltokban és egyeneségeiben: de még is tsak inkább tettzene neki, ha azt láthatná, hogy valamivel környülállásosabbban közlik a' dolgot. Azt erőssítik, hogy az ő Felsége betegsége nem olyan terhes most, mint ennelötte volt; hogy meghalározása eránt semmi nyúghatatlansággal nem kellene lenni; és hogy a' pulsusának verése egy minutum alatt 86-nál nem több, 93-nál többre pedig még egyszer sem

ment ezen betegsége alatt. Az ő Felsége hűséges népe igen örvendene, ha az Orvosoktól magoktól tétetődhetne bizonyossá ez eránt, mint-hogy mi tudjuk, hogy sokan vannak, a' kik attól félnek, hogy az ő Felsége koros volta meg nem bírhatja azon hathatós orvosságokat, a' melyek az ilyen kemény hideglelésnek megerősítésére kívántatnak, s. a. t."

Páris, November 13-dikán.

Napoleon ilyen módon tétetett jelentést a' Szenatusban a' Császárné ő Felsége viselőssége felől: — "

„Az ő Cs. K. Felsége írása a' Szenátus' Elölülőjéhez.

„Gróf Garnier Úr, Szenátus Elölülője, az a' megelégedés, melyet véltünk a' Császárnénak a' mi igen kedves és igen szeretett hites társunknak szerentsés megterhesülése éreztet, indit min-két ezen levélnek irására, oly véggel, hogy egyen jelentést a' Gróf Úr nevünkben a' Szenátus előtt ezen történet felől, a' melly valamint a' mi tulajdon boldogságunkra, ugy a' mi birodalmunknak javára és politikájára nézve, egyenlő fontosságú. Nem lévén ezen levelünknek ennél egyéb tárgya, kérjünk az Istent, hogy az Urat, Gróf Garnier, Szenátus Elölülője, a' maga szent és méltó oltalmában tártsa-meg.

„Költ Fontainebleauban Novemb. 12-dikén, 1810-ben.

Dec. 2-dikán az egész birodalomban innepét ülnek a' Császár megkoronáztatásának és az Aus-terlitzi ütközetnek emlekezetére.

Az Angliai fábrikákból származó áruportékákat, és a' két Indiából jövő vagy úgy nevezett *Colonialis* Anglus szerzeményeket meg kell egymástól különböztetni; tsak az elsők égettnek-meg, ezekért pedig rész szerént 40 rész szerént 50 *per Cent* vám fizettetik nagyobbára. A' Párisi Monitör ezen kereskedői tárgyak eránt ismét két újabb Dekretomokat hirdetett-ki, melyek Fontainebleauban November 8-dikán adattak-ki, és ez a' foglalatok sumásan: — “

Kedvezőleg akarván bánni ő Cs. K. Felsőge azokkal a' Frankofurtumi kereskedőkkel, a' kik a' nállok találtató Angliai Indus áruportékák felől a' magok nyilatkoztatásokkat beadták, meghatározta, hogy a' két Indiai portékák a' sequestrum alól felszabadittassanak, mihelyest a' kereskedők a' meghatározott laistromban találtató vámot azokért megfizetik; hogy az Anglus font-gyapott és tafota, elvétettévé megégettessenek, házi vizsgálódások tétettessenek, és a' bé nem vallott és megtaláltatott *Colonialis* és Angliai fábrikákból került portékák elvétettessenek; hogy azoknak, a' kik e'féle eltitkolt portékákat béarulnak, azokból az ötödérszjutalomúl adattassék.

Frankofurtum (a' Ménus mellett.) Nov. 18-dikán.

Tegnap egy Frantzia Császári Commissió, az Angliai fábrikákból származott, és az eltitkolt *Colonialis* portékáknak elfoglalásokhoz és a' fábrikai szerzeményeknek elégetésekhez, hozzáfogott. Ez a' munka, kerületett formált fegyverteseknek és magistratuális személyeknek mint

Biztosoknak jelenlétekben ment véghez. Conventiónális pénzben valami 200 ezer forintokra hetsúlik az ezen első alkalmatossággal elégetett portékákat.

Ilyen módon mennek véghez ezek az intézetek a' Rénusi Szövetségnek minden tartományaiban. Nevezetesen már Hámbugumból is érkeztek tudósítások, mellyek szerént ott is nagy szorgalmatossággal gyűjtetnek rakásra a' megégetni való Angliai finum portékák.

A' Frankofurtumi Ujságlevelekre nézve már kijött a' végső határozás, melyből röviden megjegyzést érdemelnek a' következő környülállások: A' neve az ujságnak meg marad, úgy mint a' minap megírtuk, úgy mint: *Gazette du Grand-Duche de Francfort*. Minden nap jö-ki egy darab, frantziául is németul is, úgy azonban, hogy egyikben éppen csak a' tegyen, lökélletes és betűszerént vévén a' dolgot, a' mi a' másokban tállatik. Azonközben mind a' frantzia mind a' német textus különkülön árkusra nyomtattatik, és különkülön lehet akár melyik erant rendeletést tenni. A' frantzia textus abban a' formában jö-ki, melyben a' *Frankfurti Journal* eddig kijött. A' német textus ellenben egész árkus formában nyomtattatik, melyre nézve abban mindenféle jelentéseknek és híradásoknak helyek leszen. A' kettőnek taksaja egy esztendőre 20, félre 10 — a' frantziának különösen, esztendőre 12, félre 6 — a' németnek esztendőre 8, féire 4 Forint, a' Frankofurtumi *Cursus* szerént.

Stockholm, November' 3-dikán.

A' Svétziai Koronaörökös a' Királlyal foly

tatott levelezéseiben már most így kezdette a' nevét aláírni: *János, Svédziai Koronakörökös Hertzeg.*

Ő Koronahertzege Október' 28-dikán érkezvén-meg Drottningholmba, a' következett napokban innét szándékozott tartani a' maga Stockholmba való pompás bemenetelét, a' melly November' 2-dikán valósággal véghez is ment. Királyi hintóban ülve tartotta bemenetelét. A' hintót 8 lovak vonták. A' sok előtte és utánna menő Udvariak, Generálisok, Karok és Rendek, olyan pompát tettek, a' melly minden ott eddig látott bemeneteleknek fényességit feljül múlta. A' város' kapujához érkezvén, a' fő Helytartó és városi polgárság Küldötjei által köszöntött ő H.ge, a' melly ágyuk' dörgése által jelentetett. A' kastélyhoz jutván, arra kineveztetett Udvari Gavalérok tisztelték ő K. Hertzege, kik által a' Királyhoz kísértetett. Az idő kedvező, és a' nézők' soksága véghetetlen volt. A' bemenetel olyan lassan ment véghez, hogy két óra telt-el belé, míg a' vámlineától fogva a' kastélyig jutott a' sereg. Sok helyeken éppen meg is kellett állapadni ő K. Hertzege, minthogy a' nép egyátallyában tovább is gyönyörködni kívánt szemlélésében, melyre nézve mintegy tsaknem megtartóztatta a' hintót. A' léányok virágokat szortak széllyel előtte. A' *hurrah* kiáltás az eget hasogatta az utcákon, a' hol elment a' sereg.

Az ezen napot megelőzőtt környülállásokról, mellyek a' Koronakörököst illetik, ezeket olvassuk ugyantsak a' Stockholmi levelekben: —

Az Evang. Lutherána tiszta hit' ágazatairól Oktober' 19-dikén tett vallást ő K. Hertzegsége Helsingörben a' Svétziai Konsúl' házában. A' kérdésekre, mellyek Ersek Doktor Lindholm által eleibe terjesztettek, erössítve felelt. Ezen solennitás minden környülállásaival egyetemben a' közönség' eleibe terjesztetik, mihelyest az Ország' Rendjeitől, kiknek már eleikbe terjesztett, kijó.

Drotningholmba érkezvén Oktober 28-dikán ő K. Hertzegsége, onnét ismételten még az nap bejött a' Királyhoz Stockholmba. Hasonlóképpen tselekedett 29-dikben is.

A' Választást illető Aktát Oktober' 31-dikén Drotningholmba vitte az Ország' Rendjeinek egy Követsége-ő-K. Hertzegségéhez aláírás által való megerössítés végett, melynek alkalmatosságával az Ország' Marschalja beszédet intézett ő K. Hertzegségéhez Svétziai nyelven, melyre ő K. Hertzegsége is felelt Frantzia nyelven. — (Ezekre a' beszedeke vissza térünk a' jövő árkusban).

A' Svétziai Koronaörökös Hertzegné Novem-ber' 9-dikén indult útnak Párisból Stockholm felé a' fiával Princz *Oskárral*. Koppenhágából már elküldötték eleikbe a' Dániai határszélre a' Királyi Kamarás urakat, Pázsikat, Inásokat, Konyha- és Pintze-mestereket.